

Devádesátépaté výročí založení KSČ si členové KSČM připomněli, mimo jiné, pracovně – prostřednictvím svých delegátů, kteří se sešli na rokování svého IX. sjezdu.

JEDNAL IX. SJEZD KSČM

Vzhledem k obšírnému zpravodajství o sjezdu a ze sjezdového jednání v Haló novinách v pondělí 16. května i v následujících dnech, není třeba na tomto místě podávat konkrétní a podrobnou informaci. Pro pořádek a možnost dalšího šíření i touto cestou uvádím alespoň plné znění **Usnesení IX. sjezdu KSČM** (kvůli místu bez jmen zvolených členů ÚRK a ÚRoK) a jednoho ze schválených obsahových dokumentů „**Devět priorit IX. sjezdu KSČM**“. Na rozdíl od ostatních obsahových dokumentů tyto priority mohou členové a základní organizace strany stejně jako zastupitelé, uvádět v život ihned, mohou je aplikovat ve své každodenní činnosti především při vysvětlování cílů strany.

Další dva schválené dokumenty – „Strategické směřování a hlavní úkoly strany po IX. sjezdu KSČM“ a „Návrh na zkvalitnění řízení organizační struktury

KSČM“ projedná ÚV (i na základě diskuse a připomínek účastníků sjezdu) na svém 2. zasedání, kdy přijme harmonogram rozpracování jejích jednotlivých částí. Čtvrtým obsahovým dokumentem, kterým se sjezd zabýval je „Informace o analýze období před rokem 1989“. Bylo zdůrazněno, že se jedná o otevřený dokument, na jehož konečném znění se stále pracuje. Byl proto sjezdem v předložené podobě vzat na vědomí.

Sluší se uvést alespoň základní údaje týkající se voleb. Předsedou ÚV byl opětovně zvolen soudruh Vojtěch Filip (získal 203 tj. 57,5 % hlasů, jeho protikandidát s. Josef Skála získal 150 tj. 42,5 % hlasů). Prvním místopředsedou byl zvolen s. Petr Šimůnek, dalšími místopředsedy s. Josef Skála a Jiří Dolejš. (Konkrétní oblasti zodpovědnosti jednotlivých místopředsedů byly tentokrát stanove-

ny přímo na sjezdu a jsou uvedeny v usnesení.) Strana tak ve svém nejvyšším vedení nemá žádnou ženu. Předsedkyní ÚRK byla zvolena s. Zdeňka Lišková, předsedkyní ÚRoK s. Helena Vrzalová. Pokud se týká Brna, členem ÚV byl zvolen předseda MěV s. Martin Říha, členkou ÚRK s. Františka Strážová. Členem výkonného výboru byl za Jihomoravskou krajskou organizaci na 1. zasedání ÚV zvolen s. Jan Navrátil z Hodonína.

Pro úplnost ještě některé základní číselné údaje. Sjezdu se zúčastnilo 356 delegátů, což představuje 100 % všech zvolených. Žen bylo 21,6 %, průměrný věk delegátů činil 58,5 roku. Sjezdu se zúčastnilo 73 hostů, z toho 26 zahraničních. Na sjezd se akreditovalo 45 zástupců sdělovacích médií. (Dokončení na str. 2)

Nevím o čem psát...

Je těžké vybrat si téma úvodníku pro číslo časopisu vycházející na počátku léta, když příští číslo vyjde až v září. Ne že by nebylo o čem psát. Naopak, je toho mnoho, co by mělo být sděleno. A nepomůže ani vyřazovací metoda.

Nelze vynechat letní období, období dovolených či intenzivní práce na zahrádkách. Chtělo by to napsat něco o tom, co nás v nadcházejícím období určitě čeká a žádá si tedy určité vyjádření. Třeba fakt, že nás v říjnu čekají krajské a senátní volby, v Brně spojené s referendem o poloze Hlavního nádraží. Vždyť samotná problematika tohoto referenda si zaslouží samostatný článek, neboť není jednoduché tento problém jednoznačně uchopit. Především proto, že stanovené otázky, ke kterým se budou Brňané vyjadřovat, nedávají možnost odpovědět zdá má být nádraží tam či tam. S polohou nádraží

je spojena celá řada aspektů, které vlastní rozhodnutí komplikují, na což v minulých dnech ve svém *Prohlášení k občanům* upozornilo 20 významných brněnských osobností – odborníků.

Není možné ponechat bez povšimnutí situaci v koalici na brněnské radnici. Zdejší hlavní protagonisté si stále nechtějí přiznat, že se ocitli v patové situaci. Museli by se totiž vrátit zpět do období po volbách a celá vyjednávání zahájit od počátku. Brněnští komunisté prostřednictvím svých zastupitelů opakovaně zdůraznili, že jsou v této věci připraveni jednat, neboť mají zájem naplňovat svůj volební program, na jehož základě byli občany do zastupitelstva zvoleni. Zdá se, že ne všechny strany takto chápou svou zodpovědnost vůči svým voličům. (Dokončení na str. 2)

Komise ideově výchovné práce MěV KSČM v Brně
srdečně zve na **DISKUSNÍ ČTVRTEK,**

který se uskuteční **16. června 2016 v 17 hodin**
na MěV KSČM v Brně, Křenová 67, sál v 2. poschodí.
(Pozor na změnu začátku oproti předchozím DČ!)

Téma: **"MIGRACE"**

Úvodní slovo: Věra KLONTZA, členka MěV KSČM v Brně

Kdo měl možnost, stejně jako já, sledovat jednání sjezdu v přímém přenosu prostřednictvím internetu jistě ocenil, že v diskusi zazněla řada jak kritických, tak i konstruktivních vystoupení. Je škoda, že diskuse k hodnotícím zprávám byla časově omezena a tak se 15 přihlášených nedostalo ke slovu, stejně jako další hosté a delegáti, kteří se hlásili do diskuse k obsahovým materiálům a problematice práce strany v příštím období. Bude jistě zajímavé seznámit se s jejich diskusními vystoupeními, až bude k dispozici protokol ze sjezdového jednání, pokud ovšem bude dán k dispozici. Usnesení v každém případě uložilo publikovat a vydat dokumenty sjezdu pro potřeby i členské základny s termínem srpen 2016. Lze si jen přát, aby to nebylo, jako v případě VIII. sjezdu jediným elektronickým nosičem pro okres. Jsem si vědom skutečnosti, že brožura ze sjezdového jednání, kterou by měli obdržet alespoň základní organizace, funkcionáři strany od úrovně OV (v našem případě MěV) a zastupitelé krajů a okresů, není levnou záležitostí. Ovšem z pohledu skutečnosti, že sjezd věnoval mimořádnou pozornost nutnosti rozvoje ideologické a propagační práce strany doufám, že alespoň obsahové dokumenty budou zajištěny pro minimálně každou ZO.

Je třeba konstatovat, že IX. sjezd splnil své poslání. Zhodnotil práci strany od libereckého sjezdu, projednal a přijal předložené obsahové dokumenty a zvolil nové vedení. Současně je třeba konstatovat, že zcela nesplnil očekávání značné části delegátů i dalších členů strany, především z pohledu prosazení

požadavku na radikálnější přístup strany k prosazování strategických cílů.

Sjezd tedy jednal. Nyní je na orgánech, organizacích a jednotlivých členech strany, aby si stanovili svůj postup a míru zodpovědnosti za naplňování jeho závěrů. To bude úkolem nejbližších jednání jak stranických orgánů, tak členských schůzí ZO. K seznámení s průběhem sjezdového jednání jistě přispěl i diskusní čtvrtek, konaný za účasti některých delegátů již 4 dny po sjezdu. Základní organizace by měly využít možnosti pozvat na své členské schůze delegáty sjezdu.

Důležitější však bude skutečné stanovení postupu a podílu na realizaci sjez-

dových materiálů. To bylo i jedním z bodů červnového jednání MěV KSČM v Brně. Jak už jsem se zmínil, dokument Devět priorit IX. sjezdu je již k dispozici. Společně s volebním programem by se měl stát hlavním argumentačním podkladem pro nadcházející podzimní krajské a senátní volby. Postup realizace dalších dvou dokumentů bude rozpracován na 2. zasedání ÚV, které by se mělo uskutečnit v červnu. Dále lze předpokládat, že 3. zasedání se uskuteční v září, a mimo jiné rozhodne o svolání hodnotících členských schůzí na přelomu roku 2016 a 2017. Stanovení vlastního podílu na realizaci sjezdových závěrů tak bude jedním z bodů těchto schůzí.

Nevím o čem psát...

V této souvislosti by se určitě hodilo zmínit, že zastupitelům KSČM i dalších opozičních stran je dnes fakticky znemožňováno se na správě města podílet. Jde o to, že současná (ne)koalice předkládá na jednání zastupitelstva body jednání bez projednání v příslušných poradních orgánech zastupitelstva či rady. Tím je zásadně porušen princip demokratického jednání, neboť je tak opozici upírána možnost vyjádřit se např. i k tak zásadním materiálům, jako je závěrečný účet města za r. 2015 včetně účetní uzávěrky. Díky takovému přístupu lze na jednání zastupitelstva předložit například Návrh kapitálového vstupu do společnosti SAKO a.s. A to nejen bez projednání v příslušné komisi, ale dokonce bez vědomí, natož stanoviska ředitele či předsedy správní rady této společnosti. (Proslýchá se, že obdobná jednání probíhají i ohledně brněnských tepláren.) Člověk si pak nemůže nepředstavit, že někomu jde o to, předat lukrativní podniky, do nichž město (čti občané) v poslední době investovalo milionové částky, do rukou soukromníků. Ti by pak po vzoru OKD odčerpávali zisky bez příslušných vkladů do údržby a rozvoje a v konečné fázi by občané platili za příslušné služby mnohem vyšší částky. A co třeba problém finanční rezervy vytvořené v minulých volebních obdobích na zajištění strategických programů města, která byla již ve výši 1,6 miliardy rozpuštěna do běžných akcí nad rámec rozpočtu.

Prostě, bylo by o čem v úvodníku psát, těch témat je mnohem více, ale už není místo. Takže jménem celé redakce i jménem městského výboru strany přeji všem čtenářům Echa příjemné prožití letních dnů.

Aleš RŮČKA

V květnu 1921 – před 95 lety – byla založena

KOMUNISTICKÁ STRANA ČESKOSLOVENSKA

Ve dnech 14. - 16. května 1921 se konal Ustavující sjezd KSČ. Bohumír Šmeral v projevu řekl:

„Jsme víc než politická strana. Jsme předvoj nového života. Tvoříme nové poměry, chceme tvořit také nové lidi.“

Heslo ČELEM K MASÁM z 30. let minulého století neztratilo svou platnost v době, kdy usilujeme o překonání důsledků polistopadového vývoje 1989 a nabízíme občanům východiska k řešení problémů současnosti. Navazujeme na tradiční snahu včas a správně stanovit charakter probíhajících událostí a předložit adekvátní návrh na řešení problémů tak, jak to uměli na sjezdech KSČ naši předchůdci a jak v této tradici pokračují sjezdy KSČM.

Zachovávejme takový charakter strany, která zastává zájmy těch, kteří se živí poctivou prací a jsou nuceni řešit problémy, jak vyjít s platem či mzdou při našich „světových“ cenách.

Dbejme na rozvoj vnitrostranické demokracie a soudružskou výměnu názorů na minulost a současnost. Vycházejme ze soustavného osvojování si a tvořivého rozvíjení marxismu.

Platí teze V. I. Lenina, že tam, kde nepůsobí socialistická ideologie, působí ideologie buržoazní. Čtème a rozšiřujeme Haló noviny a Echo, které nás pravidelně informují o událostech u nás i ve světě. Soustavně též bojujeme s názory, které v zájmu kapitálu překreslují minulost. Využívejme i časopisy vlasteneckých organizací, např. Hraničáče nebo Slovanskou vzájemnost, Národní osvobození apod. Vzpomínejme na všechny, kteří ŠLI PŘED NÁMI a podíleli se na tvorbě lepších podmínek života a práce i v Brně a ve vlastní stranické organizaci.

Poučení z minulosti dělnického a komunistického hnutí v souvislosti s 95. výročí založení KSČ využijeme při plnění závěrů IX. sjezdu KSČM, městské konference a přípravy na volby 2016.

Karel JANIŠ

USNESENÍ IX. SJEZDU KSČM

IX. sjezd Komunistické strany Čech a Moravy konaný ve dnech 14. a 15. května 2016 projednal a posoudil činnost strany od VIII. sjezdu KSČM. Potvrdil dlouhodobou orientaci – realizovat svůj program v zájmu občanů. Přijal obsahové a organizační dokumenty jako základ pro další práci strany v úsilí o prosazování jejich zájmů a obhajoby jejich práv.

IX. sjezd Komunistické strany Čech a Moravy

I. Schválil

1. Zprávu ÚV KSČM o činnosti strany v období od VIII. do IX. sjezdu KSČM.
2. Obsahový dokument »Strategické směřování a hlavní úkoly strany po IX. sjezdu KSČM«.
3. Zprávu ÚV KSČM o hospodaření KSČM v období od VIII. do IX. sjezdu KSČM.
4. Zprávu Ústřední revizní komise KSČM od VIII. do IX. sjezdu KSČM.
5. Zprávu Ústřední rozhodčí komise KSČM od VIII. do IX. sjezdu KSČM.
6. Návrh na zkvalitnění řízení organizační struktury KSČM a úpravy stanov KSČM.
7. Statut revizních komisí KSČM.
8. Statut rozhodčích komisí KSČM.
9. Zprávu mandátové komise IX. sjezdu KSČM.
10. Devět priorit IX. sjezdu KSČM.

II. Vzal na vědomí

1. Úvodní vystoupení předsedy ÚV KSČM.
2. Informaci o analýze období před rokem 1989.

III. Zvolil

1. Předsedu Ústředního výboru KSČM Vojtěcha Filipa.
2. 1. místopředsedu Ústředního výboru KSČM pro vnitrostranickou práci a ekonomiku Petra Šimůnka.
3. Místopředsedu Ústředního výboru KSČM pro odborné zázemí, volby, parlamentní a komunální politiku, včetně spolupráce s odbory a levicovými subjekty Jiřího Dolejšeho.
4. Místopředsedu Ústředního výboru KSČM pro ideologii, propagandu a mediální činnost Josefa Skálu.
5. Předsedkyni Ústřední revizní komise KSČM Zdeňku Liškovou.
6. Předsedkyni Ústřední rozhodčí komise KSČM Helenu Vrzalovou.
7. Členy Ústřední revizní komise KSČM.
8. Členy Ústřední rozhodčí komise KSČM.

IV. Potvrdil

členy Ústředního výboru KSČM zvolené okresními konferencemi KSČM.

V. Uložil

Ústřednímu výboru KSČM:

1. Vyhodnotit diskusi IX. sjezdu KSČM, posoudit připomínky, náměty a stanovit postup při jejich využití v činnosti strany.
Zodpovídá: předseda ÚV KSČM
Termín: 2. a 3. zasedání ÚV KSČM.
2. Připravit a schválit harmonogram rozpracování jednotlivých částí obsahových dokumentů »Strategické směřování a hlavní úkoly strany po IX. sjezdu KSČM« a »Návrh na zkvalitnění řízení organizační struktury KSČM«.
Zodpovídá: předseda ÚV KSČM
Termín: 2. zasedání ÚV KSČM.
3. Zabezpečit publikování a vydání dokumentů schválených IX. sjezdem KSČM pro potřebu stranických orgánů, organizací a členské základny.
Zodpovídá: předseda ÚV KSČM
Termín: srpen 2016.

VI. Seznámil se

s dopisy zaslány IX. sjezdu KSČM a postoupil je Komisi vnitrostranické práce ÚV KSČM k dalšímu řešení. O konkrétním řešení informovat plénum ÚV KSČM, včetně návrhů odpovědí pisatelům.

Zodpovídá: předseda ÚV KSČM
Termín: do 3. zasedání ÚV KSČM

DEVĚT PRIORIT IX. SJEZDU KOMUNISTICKÉ STRANY ČECH A MORAVY

Své cíle můžeme uskutečnit jen díky podpoře většiny občanů, ve spolupráci s nimi. Proto vítáme otevřenou diskusi o našich záměrech a potřebách společnosti.

- Důrazně budeme prosazovat oprávněné požadavky občanů. Skutečně důsledné řešení hlavních problémů společnosti ale umožní až nový sociálně spravedlivější systém, o jehož prosazení a budování hodláme usilovat.
- Respektujeme různé formy vlastnictví, budoucnost ale vidíme ve společenském vlastnictví výrobních prostředků. Podporujeme rozvoj družstevních a komunálních podniků.
- Požadujeme více demokracie, trvalé propojení demokracie přímé a zastupitelské, požadujeme znemožnit prorůstání moci ekonomické, politické a mediální, omezení byrokracie a efektivní fungování veřejné správy.
- Právo na dostupné a důstojné bydlení, kvalitní zdravotní péči, sociální zabezpečení a vzdělání považujeme za nezadatelná práva člověka. O naplnění těchto práv usilujeme. Požadujeme důsledné vymýcení chudoby, sociálního vyloučení a skutečně rovné příležitosti pro všechny.
- Veřejné školství musí být prioritně financované z veřejných zdrojů, prosazujeme komplexní řešení podpory živé kultury a ochrany kulturního dědictví, stejně jako podporu masové tělovýchovy a sportu.
- Právo na práci a spravedlivou odměnu za ni považujeme za záruku důstojného života všech, kteří se živí vlastní prací. Požadujeme spravedlivé mzdy a důstojné důchody, trváme na progresivním zdanění zisků především nadnárodních korporací a oligarchů.
- Podporujeme přechod k ekonomicky, ekologicky a sociálně udržitelnému životu, zastavení devastace krajiny a půdního fondu, zavedení důsledných opatření proti znečišťování životního prostředí a zajištění práva na vodu.
- Prosazujeme mírovou politiku. Chceme sociální, ekonomicky výkonnou a ekologickou Evropu sjednocenou na základě rovnoprávnosti všech států a národů s vlastní bezpečnostní politikou. Budeme usilovat o vystoupení ČR z paktu NATO. Armáda ČR musí sloužit především k obraně občanů naší země.
- Požadujeme důsledné omezení ekonomické migrace. Uprchlická krize je důsledkem účelového vměšování do vývoje rozvojových zemí a účet musí hradit především viníci – agresori. Prosazujeme nulovou toleranci nejen k terorismu, ale také k projevům neofašismu a nacionalismu.

Uplynul měsíc a 21. 4. 2016 proběhl další diskusní čtvrtek. Byl však jiný než bývají. V čem? Na jeho začátku zatančila děvčata z místní vietnamské komunity jejich tance. Další zvláštností bylo množství našich a vietnamských novinářů, redaktorů, kameramanů aj. K dobré úrovni přispěl také krátký film o Vietnamu, který promítl soudruh Pavel Pilný. Přítomní v téměř plném velkém sále nemuseli litovat své účasti.

Referujícím byl Nguyen Kim He, první tajemník velvyslanectví VSR, který letos končí svůj služební pobyt v ČR. Hovořil česky, neboť asi před čtyřiceti lety ukončil studium na Právnické fakultě v Brně. Přítomní se od něj dověděli informace o VSR, mající 90 milionů obyvatel, o socialistické zemi, kde vládnoucí stranou je Vietnamská komunistická strana.

V roce 1975 byl ukončen válečný konflikt. V něm vojáci USA, přes svoji technickou převahu, přes použití zakázaných chemických prostředků neuspěli. USA dokonce na svoji pomoc přizvaly tzv. krysí jednotky, ani ty však neuspěly. V rámci obrany Vietnamci vybudovali kilometry tunelů pod zemí, které jim pomohly k vítězství. Bylo to drahé vítězství, stálo milióny životů hlavně civilních obyvatel a dokonce ještě dnes doznávají následky, např. rodí se děti bez končetin. Skutečností je, že se Vietnamci nepokořili a zvítězili. Den 30. 4. 1975 – Den vítězství – se dnes slaví jako Den sjednocení státu. Vietnamský lid nikdy nezapomene na podporu během války a při následné výstavbě, kterou jim poskytovala ČSSR.

Ve dnech 20. - 28. 1. 2016 se v Hanoji konal XII. sjezd KSV. Na něm 1510 delegátů zastupujících 4,5 miliónu komunistů zhodnotilo 30 let inovace s důrazem na proces národní obnovy v letech 2016-2020. Bylo třeba aktivně pracovat pro národní nezávislost socialismu a navazovat na národní tradice.

Po osvobození Jižního Vietnamu vstoupila VSR do mírového života s obtížemi, v letech 1976-1986 se zmlátala v krizi. VI. sjezd KSV se usnesl na tzv. politice nového směru – politice inovace. Tím Vietnam vstoupil do nové fáze, kde klíčovým krokem byl nový směr myšlení. Došlo k politické stabilizaci, ke stoupající životní úrovni. Význam VSR stoupal ve všech směrech. Úspěšně bojují s chudobou (na počátku počet chudých byl 58 %, dnes je už pouze 9 %), což uvádí ve svém hodnocení OSN.

Zahraniční politika je úspěšná, projevuje se v ní samostatnost, nezávislost, spolupráce, otevřenost a mnohostrannost. Situace v Asii má ale řadu problémů. Asie je v současné době centrem

Brněnská koaliční krize pokračuje

Měsíc trvající krize brněnské městské politické koalice neovlivnila květnové jednání samosprávy moravské metropole.

Radní KDU-ČSL odešli 16. 5. z postů vedení města do řad prostých zastupitelů, aby z nich mohli později zaútočit v souboji o nové rozdělení magistrátních funkcí. Avšak hlasování o programu jednání (17. 5.) brněnského zastupitelstva prošlo o jediný hlas. Většina členů KDU-ČSL byla pro neschválení programu rokování samosprávy, naopak lidovecky zkušený zastupitelský matador Daniel Rychnovský program podpořil. Podle něj odstoupení tří jeho stranických kolegů z postů městských radních nesmí ovlivnit správu a chod čtyřmilionového města. Nepodporuje svůj stranický politický klub KDU-ČSL v kampani divokého odvolávání lidí z funkcí, které se mu nelíbí. Brnu nyní vládnou lidé z politických hnutí ANO, bude líp, Žít Brno s pomocí Pirátů a Strany zelených. Chtějí jednat o vytvoření nové koalice s účastí všech šesti politických subjektů v brněnské samosprávě bez KSČM. Samozřejmě s omezeným počtem náměstků primátora a složitým způsobem rokování velkého počtu partnerů. To není zrovna příliš praktické. Nový kolos má obsáhnout strany ANO, Žít Brno, SZ, KDU-ČSL, ČSSD a TOP 09.

(vš)

dynamického vývoje. Tak např. územní spory VSR s Čínou jsou komplikované a nepředvídatelné, spolu se přetahují o některé ostrovy (v současné době ČLR okupuje sedm jejich ostrovů). Čína využívá své postavení velkého, silného, nejpčetnějšího státu, který je v mnoha oblastech první na světě. Číně jde o udržení své námořní cesty a o značné nerostné bohatství pod mořem. Dnes do toho sporu vstupují také USA, které vystupují jako vietnamští partneři. Leč na základě zkušeností nelze USA věřit. Důvod jejího postoje je třeba hledat v oslabení Číny – jejího současného konkurenta. Skutečně je neštěstí, že dvě socialistické země, mající v čele komunistické strany, považující M-L jako základ, jsou v takovém vztahu.

Co říci závěrem? Přesvědčili jsme se, že existuje úspěšná socialistická země. Země bezpečná (na rozdíl od jiných zemí, kde dnes bezpečnost postrádají), historicky zajímavá, zahraničními turisty vyhledávaná. Stále zůstává v platnosti poděkování Vietnamským nám a náš obdiv a přání hodně dalších úspěchů jim. A účastníci akce by si přáli, aby to nebyl poslední, tak úspěšný diskusní čtvrtek.

BABICE – 65

2. července 1951 byli v Babicích na Třebíčsku v budově školy při jednání o rozpisu zemědělských dodávek přepadeni a zastřeleni ředitel školy, předseda MNV a vesnické organizace KSČ Tomáš Kuchtík, lesní dělník, místopředseda a pokladník MNV Josef Roupec a dělník Bohumil Netolička. Zraněn byl dělník a předseda akčního výboru NF František Bláha. Vrazi – teroristická skupina v čele s Ladislavem Malým – byli po krátké přestřelce zneškodněni v lánu obilí. Terčem podobných útoků v dalších 50 případech byli funkcionáři KSČ, MNV, JZD, propagátoři JZD, stohy slámy a provozy již existujících JZD. Po listopadu 1989 je událost v Babicích uváděna jako provokace Státní bezpečnosti a Ladislav Malý jako její agent v hodnosti kapitána. **jk**

Prohlášení zastupitelů KSČM v Zastupitelstvu města Brna

Již více než měsíc sledujeme situaci na brněnské radnici vzniklou rozpadem jejího koaličního vedení. Dosavadní jednání nevedla k žádnému řešení a ani se nedá předpokládat, že tomu tak v brzké době bude. Ostatně to ukázalo i jednání ZMB konané 17. 5. 2016.

Zastupitelé KSČM jsou současným stavem velmi znepokojeni. Jsou si vědomi svého dílu zodpovědnosti za správu města, svěřenou jim voliči při posledních volbách, byť jako opozičního hráče. Současný stav nám však neumožňuje naplňovat ani tuto roli.

Vzhledem k tomu, že všechna dosavadní jednání bývalých koaličních stran a hnutí dosud nevedla k výsledku, který by zajistil řádnou správu města a života jeho obyvatel, obracíme se na všechny kluby zastupitelů politických stran a hnutí jakož i nezařazených zastupitelů zvolených občany města do Zastupitelstva města Brna s výzvou k zahájení nových jednání napříč celým politickým spektrem.

Zastupitelé za KSČM jsou připraveni jednat se všemi subjekty, které její klub osloví, neboť jsou si plně vědomi svého dílu zodpovědnosti za správu města, který jim jejich voliči při volbách přidělili. Uvědomují si svou zodpovědnost za prosazování svého volebního programu, s nímž šli k volbám.

V Brně 17. května 2016

Martin Říha,
zastupitel a předseda MěV KSČM v Brně

CO SE DĚJE OKOLO NOVÉHO HLAVNÍHO NÁDRAŽÍ?

Opět se začalo mluvit o novém nádraží v našem městě. Zúčastnil jsem se několika debat na toto téma. Každé setkání bylo jiné. Vrátním se k debatě „Přestavba železničního uzlu Brno – vývoj a aktuální stav přípravy“, která se uskutečnila 11. května 2016 na MěV KSČM v Brně. Vystoupil Ing. arch. Jaroslav Dokoupil, hlavní architekt AD Group. Hovořil zasvěceně a vysvětlil otázky přestavby ŽU i s jeho historickým vývojem.

Těm, kteří se debatou nezúčastnili, bych chtěl připomenout:

První železniční trať v Brně byla postavena již v r. 1839 a pak následovala překotná výstavba dalších tratí bez vzájemné koordinace - stavělo několik železničních společností. V Brně od těch dob přijíždí na hlavní nádraží 7 tratí, které se dokonce kříží mimoúrovňově. V r. 1924 byla železniční síť dokončena do dnešní podoby. Už od té doby se hovoří o nutnosti přestavby brněnského železničního uzlu. Jeho součástí je i budova hlavního nádraží.

Návrhů bylo za tu dobu povícero a několikrát už to vypadalo, že se začne stavět, ovšem vždy z toho sešlo. Dnes opět nastala doba, kdy se projevuje snaha začít znovu, bez ohledu na kontinuitu řešeného problému. Ve hře jsou 2 varianty: 1. nádraží pod Petrovem; 2. nádraží u řeky.

Stále se však ještě prověřuje i tzv. nulová varianta s ponecháním dnešního nádraží. Předností nádraží u řeky je (na pozemcích Brno - Dolní nádraží, tzv. Rosické), že pozemky jsou města a státu bez problémů s jejich získáním a umožní výstavbu nádraží „na zelené louce“. Stávající hlavní nádraží může tak sloužit svému účelu až do doby přepojení kolejí do nového nádraží. To se nedá říct o nádraží pod Petrovem, kde má dojít ke stavební činnosti přímo v prostoru dnešních Nových sadů s tím, že po dobu výstavby, plánované na léta, bude nutno řešit železniční dopravu provizorním způsobem. Dotkne se to nejen občanů města Brna, ale i všech uživatelů z regionu, především denně dojíždějících do města za prací.

Po výstavbě nového nádraží u řeky bude možno některé úseky železničních tratí odstranit. Přestane existovat mimoúrovňově křížení železnice a Přerovská trať nebude objíždět město obloukem, aby se dostala do nádraží jako dnes, ale přímo zajede na severní zhlaví nového nádraží u řeky.

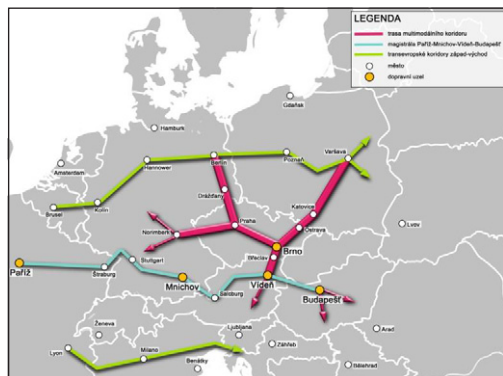
Je nutno zdůraznit, že v rámci evropských železnic je Brno začleněno do mezinárodních koridorů ve směrech z Německa přes Děčín, Prahu a Břeclav do Rakouska a na Slovensko. Dále z Rakouska přes Břeclav na Přerov, Ostravu a Polsko. Trať v těchto směrech jsou součástí multimodálních (vysokorychlostních) koridorů současně s ostatními druhy dálkové dopravy.

Evropské železniční sítě počítají s Brnem jako s důležitou středoevropskou křižovatkou. Význam města Brna tím poroste. Peníze EÚ na nové nádraží a Přerovskou trať jsou už předjednány. Otázka zaústění těchto vysokorychlostních tratí do nového nádraží není zanedbatelná. U nádraží Pod Petrovem si řešení vyžádá tunely v délce cca 10 km - pod Holednou, Pohádkou máje a pod historickým centrem města Brna.

Z historie je třeba připomenout, že od r. 2000 se nádraží znovu prověřovalo ve třech polohách - 1. stávající (dnes varianta 0); 2. přisunutě (dnes nádraží pod Petrovem); 3. odsunutě (dnes nádraží u řeky).

Příprava pokročila až po vydání územního rozhodnutí (ÚR), které bylo v roce 2008 zrušeno vymalením na základě podání zelených. Správa železniční dopravní cesty (SŽDC) vynaložila nemalou energii i financí, aby výtky zelených dořešila, dopravovala a požádala o nové ÚR, které bylo vydáno. Situace se třikrát opakovala a vždy byly nalezeny jiné důvody k žádosti soudu ke zrušení.

Koncepce budovy os. nádraží pod Petrovem, počítá dokonce se čtyřmi úrovněmi tratí a obslužných prostor a je názorným příkladem složitosti nově navrhovaných řešení.

Brno na křižovatce evropských multimodálních koridorů.

A tak jsme zase jakoby na začátku. Referendum s nejasnými otázkami zase nic nevyřeší. Jen se snaží o další odsunutí výstavby. Devadesátileté zpoždění výstavby nového nádraží městu škodí!

/ju/

Další nový návrh řešení brněnského nádraží

Výhody po mnoho desítek let přetřásaných variant řešení nového hlavního vlakového nádraží v Brně - tedy pohodlné cestování do centra i rozvoj Brna na jih - spojuje nově navržená varianta, se kterou přišel lídr současné vládnoucí koalice na magistrátní radnici, hnutí ANO.

O problému s brněnským železničním uzlem se ví více než 100 let, protože poloha „horního nádraží“ omezuje rozvoj města směrem na jih. Plánovalo se proto přemístění tohoto dopravního uzlu směrem na jih (dnešní varianta u řeky). Za dobu úvah o tomto přemístění se však situace výrazně změnila a i přes tento problém vznikl u horního nádraží historicky výborně fungující dopravní uzel, kterého by se Brňané neradi vzdávali.

„S ohledem na to jsme se spolu s architekty a projektanty pokusili najít cestu, jak této výhody co nejuvíce využít a zároveň usnadnit rozvoj města směrem na jih, což současná poloha nádraží velice znesnadňuje. Tímto řešením se navíc zvyšuje kapacita pro výstavbu v rámci rozvojového území na více jak 85 hektarů. To umožní urbanistický rozvoj této části města, která leží ladem desítky let,“ uvedl architekt Petr Bořecký, předseda komise pro územní plánování.

„Významně jsme se zabývali městskou hromadnou dopravou, která má ve stávajících variantách velké otazníky. Nová varianta využívá stávající vlakový násep, po kterém bude možné vést tramvajovou trať ze současného nádraží přímo na nádraží nové. Další rameno této tratě obsluhuje území kolem AZ Tower. Za autobusovým nádražím u hotelu Grand se tato linka napojí do stávajícího systému tramvajové dopravy,“ doplnil náměstek primátora pro dopravu a investice Richard Mrázek.

Řešení nádraží, které z těchto důvodů nyní navrhuje hnutí ANO, spojuje výhody obou dosavadních zamýšlených variant. Zároveň je výrazně levnější, protože maximálně využívá stávající infrastruktury - dvou existujících nádraží. Nově navrhované hlavní nádraží je umístěno za řeku do místa mimoúrovňového křížení dvou železničních tras směrem k nákladovému uzlu. Podobně jako ve Vídni by sloužilo pro mezinárodní vlaky a vnitrostátní rychlíky. Nynější vlakové nádraží je ponecháno pro regionální vlaky a tramvaje. Rychlé a kapacitně vyhovující spojení obou nádraží by zajistila tramvaj umístěná na stávajícím viaduktu vedle regionálních vlaků (kolem budovy Malé Ameriky). Díky tomu by se navíc podařilo tramvaj obslužit i lokalitu kolem ulice Heršpická, kde je nyní napojení na MHD velice problematické. Nové nádraží vytváří další dopravní uzel ve městě připomínající nové nádraží v Berlíně - je zde koncentrována tramvaj, autobusy, rychlíky, regionální vlaky, obsluha automobilovou dopravou, cyklo doprava a pěší.

Člen komise investiční Rady města Brna i komise pro strategické a územní plánování Daniel Borecký (KSČM) uvedl, že předkládaný návrh bezesporu představuje nové a zajímavé řešení dlouhodobě „nevyřešitelného“ brněnského problému, o kterém budou v komunistickém klubu zastupitelů města diskutovat.

„Jsme si vědomi jeho pozitiv (zejména využití jiného prostoru než dosud uvažovaných oběma soupeřícími stranami - Stranou zelených a ODS), přesto nevyžadujících přílišné výkupy pozemků (již dnes většinou patřících železniční infrastruktuře). Také jeho negativ - z dosud známých největší zdá se být promrhání finančních prostředků za dosud zpracované dokumenty a zejména již vykoupené pozemky v oblasti brněnského Jižního centra, ale i nevyužití všech již schválených správních, ekologických a projekčních rozhodnutí příslušných orgánů. Také další značné časové oddálení tolik potřebného napojení Brna na mezinárodní železniční síť a vysokorychlostních tratí,“ vysvětlil zastupitel Borecký.

„Před veřejnost se dostalo zase něco dosud vůbec neprojednaného v zastupitelských orgánech města. Vedení města opět použilo dle nás dlouhodobě nešťastný přístup způsobu řešení strategického problému Brna. Zásadní a plně zodpovědné stanovisko klubu zastupitelů za KSČM jsme připraveni vydat až po seznámení se a prostudování všech dostupných podkladů přestavby Železničního uzlu Brna na křižovatce dvou transevropských koridorů a vzniku nové čtvrti Jižního centra,“ řekl za Klub zastupitelů Brna za KSČM Daniel Borecký a Martin Říha. (vž)

Slovanské osídlení existovalo na Starém Brně na dnešní České ulici. Na počátku 13. století přišli němečtí osídlenci na Českou ulici a především na Běhounskou ulici spolu s románskými lidmi. Cesty z těchto ulic se spojily u počátku dnešní Masarykovy ulice a uvnitř vzniklo tržiště ve tvaru trojúhelníku, nazvané Dolní trh někdy též Starý trh. V roce 1220 byl uveden do provozu kostel sv. Jakuba sloužící Němcům a na tržišti kostel sv. Mikuláše pro románské osídlence. Na místě dnešního kostela s. Maří Magdaleny na Masarykově ulici byla obec židovská se synagogou. Češi měli duchovní správu v chrámu sv. Petra.

Společné hospodářské zájmy spojily v jeden celek tehdejší obyvatelé Brna bez rozdílů, které mezi nimi existovaly. Vznikl souvislý celek, město, které bylo obeháno hradbami už ve 30. letech 13. století a to od dnešního Šilingrova náměstí po Husově třídě, Solniční přes Moravské náměstí po Rooseveltově ulici, ke konci Kobližné a Orlí, po Benešově ulici a Denisovými sady zpět na Šilingrovo náměstí. Do města vedlo 5 bran: Brněnská na Šilingrově náměstí, Veselá u ústí Veselé a České, Běhounská na konci ulice Běhounské, Měnišská při ulici Měnišské a Židovská při Masarykově ulici. Z Kobližné ulice propouštěla z města Branka. Až do počátku 14. století do území města nepatřila původní trhová ves Staré Brno, zvaná tak v protikladu k novému městu Brno. Mnoho pudy nebylo ještě zastavěno. Před městskými hradbami patřilo k Brnu nejbližší okolí. Ostatní části dnešního Brna, pokud existovaly, byly tehdy samostatnými malými zemědělskými vesnicemi blízko nebo daleko před městskými hradbami.

V lednu 1243 dal král Václav I. Brnu první privilegia. Vzal v nich na vědomí vynětí města z pravomoci hradských úřadů a šlechty, dovolil, aby se spravovalo rychtářem a městskou radou podle stanovených zásad, přiznal mu mílové právo, právo mít hradby a konání tří neděle před sv. Duchem (sedmá neděle po velikonocích) a tři neděle po něm výroční trh i pro cizí kupce. Velmi podrobně byly formulovány zásady trestního práva výhodné pro bohaté měšťany - tresty pro chudé byly větší, bohatí se často vykoupili a zůstali na svobodě i při obvinění z vraždy.

Město své výsady dobře využívalo. V Brně se soustředila řemeslná výroba a obchodní činnost z blízkého i vzdáleného okolí, brněnské dílny se staly významnými výrobními středisky v celé oblasti a na trzích v Brně se soustředilo směňování výrobků od městských řemeslníků a zemědělců z okolních vsí.

Růst výroby a obchodu podporoval růst počtu obyvatel ve městě a jejich obydlí. V roce 1389 bylo v Brně 608 a v předměstích 391 domů, v nichž bydlelo asi 8000 obyvatel. Při svém vzniku mělo Brno starousedlé české obyvatele a německé a románské kolonisty. Čechů bylo asi tolik, kolik Němců a Románů dohromady, ale časem se Románi poněmčili a Němců přibývalo příchodem dalších jejich lidí, takže koncem 13. století nabyli většiny, kterou zvětšovali až do druhé poloviny 14. století. Pak naopak počet Čechů ve městě rostl až do husitských válek. Správa města zůstávala v rukou bohatých německých měšťanů. Měli výrobní prostředky, měšťanské právo a velký majetek. Čeští řemeslníci a živnostníci měli též výrobní prostředky i měšťanské právo, ale do správy města stěžejně pronikli a jejich jmění bylo různé, od velkého k menšímu. Chudí obyvatelé, většinou Češi, byli nuceni námezdně pracovat za velmi nízké mzdy, vyplácené v drobných penězích, které měly nižší kupní sílu než groše. Pracovali od úsvitu do tmy, bydleli v nízkých a bídných chatrčích před nebo u hradbe, často nemocní morem, který v letech 1349-1372 se opakoval čtyřikrát. Chudí obyvatelé byli nejvíce v 15. a 16. století postiženi válkami, morem a v 17. století 30letou válkou. Počty českých obyvatel klesaly, v r. 1559 je uváděn jejich počet 384.

K zásadní změně ve výrobě i v počtu obyvatel Brna došlo ve 2. polovině 18. století. Postupně vzniklo devět manufaktur se zemskými privilegii, další tři s privilegii jednoduchými, podniky na úpravu suken, což jsou samostatné barvírny, valchy, strojní přádelna, postřiháči sukna, k tomu soukeničtí mistři, žijící ve vnitřním městě, faktoři, přádláci a tkalci v okolí města. Brno se na přelomu 18. a 19. století stalo významným střediskem vlnářské manufakturní výroby. Připomenout nutno několik průkopníků této výroby: Johann Leopold Köffiller, Wilhelm Mundi, Johann Heinrich Offermann, Heinrich Schmal, Matthias

Mundi, Johann Gottlieb Schäffer, Martin Dahler, Johann Christian Leidenfrost, Paul Turetschek, Matthias Abraham Seitter a další národnosti německé.

V roce 1763 v Brně a v předměstích bylo 7805 obyvatel, v roce 1780 již 13907 obyvatel. Z tohoto počtu žilo 10285 lidí ve vnitřním městě a zbyvajících 3622 sídlilo např. na Pekařské, na Křenové, na Malé Nové, ve Velké Nové. Na domácí obyvatele připadalo 74 % a 26 % (asi 1000 z jiných zemí monarchie a 500 z jiných států) hlavně vandrovnic tovaryšů i odborníků výroby.

Většinu tehdejších obyvatel Brna tvořili pracující z manufaktur a řemeslnických dílen a jejich rodinní příslušníci. Pracovali 14 až 16 hodin denně. Ti z nejbližšího okolí docházeli na noc domů, ze vzdálenějších míst přespávali v dílně a domů přicházeli jednou za týden. Ty nejlepší se Köffiller snažil k podniku získat tím, že dal postavit 44 domků, tzv. Červenou ulici (mezi Kounicovou a Lidickou ulicí), která byla první dělnickou kolonií v monarchii.

Počátkem 19. století bylo v Brně již 16 podniků na výrobu suken a kašmíru a 40 soukenických mistrů. Nejméně 10 dalších podniků přibýlo za použití strojů uváděných do pohybu ruční silou, koňskou, nebo vodní silou, později i párou.

Stroje postupně nahrazovaly ruční práci přádláků. Ve Šlapanicích byl v roce 1814 položen základ pozdější První brněnské. Šlo o mechanickou drástránu a přádelnu vlny J. Reiffa, F. Schölla (Šella) a K. Memmerta. Po Reiffově smrti převzal strojírna Heinrich Alexander Luz, který vyráběl parní stroje nejen pro textilní průmysl, ale i pro cukrovary, doly, dále kotle, lisy, soustruhy a vrtačky. V roce 1836 byla Luzova strojírna přemístěna do Brna, do prostor nedaleko Svitavy na Olomoucké ulici. Podnik získal lepší spojení s místními a vzdálenějšími trhy.

Celkový hospodářský vývoj koncem 18. století a na počátku 19. století dal předpoklady k přechodu textilní výroby od manufaktury a řemeslné výroby k výrobě v továrnách. Začal proces průmyslové revoluce. Město již nebylo možno udržet mezi hradbami, které postupně v 1. polovině 19. století byly odstraněny. Brno se mohlo rozvíjet rozšiřováním a přeměnou většinou zemědělských osad v průmyslové předměstí. V r. 1850 mělo Brno 47359 obyvatel a proti r. 1791 vzrostl jejich počet dvojnásobně. Průmyslové Brno přitahovalo zájemce o obživu z blízkého i vzdáleného okolí a postupně vznikla celá průmyslová oblast.

6. července 1850 vyšel Prozatímní řád pro královské hlavní město Brno. K městu byly připojeny dosud samostatné obce v jeho bezprostřední blízkosti. Vznikl samostatný politický okres podřízený krajskému prezidiu a po jeho zrušení v roce 1862 podléhal přímo zemskému moravskému místodržitelství. Město řídilo 48 členů obecního výboru a městská rada s voleným starostou. Volební právo měli jen měšťané a obyvatelé s domovským právem, kteří platili nejméně 8 zlatých příjmů daní z příjmu ročně, dále úředníci, důstojníci, katoličtí faráři, profesori, učitelé všech stupňů. Volební právo neměli služebníci, dělníci a neplatíci daní v uvedené výši. V roce 1875 mělo z celkového počtu 58355 obyvatel Brna jen 32444 osob měšťanské nebo domovské právo. V roce 1869 ze 73771 obyvatel Brna mělo právo volit jen 30688 osob. Většina těchto obyvatel Brna byli Češi a přesto složení členů vedení Brna bylo německé až do listopadu 1918. Poslední německý starosta, vládní rada Ferdinand Schnitzler pod tlakem české veřejnosti dne 4. listopadu 1918, 5. listopadu ukončil vládnutí v Brně. Dne 6. listopadu 1918 převzal správu Brna vládní komisař Petr Kerdlmayer z Ehrenfeldu podle návrhu moravského místodržitelství v dohodě s Národním výborem. Počátkem ledna 1919 žilo v Brně 131500 osob. K české národnosti se hlásili 90000 - 60,9 %, k německé 45200 - 34,4 %, k židovské 5500 - 5,2 % a 700 osob - 0,5 % k jiným národnostem. Když zákonem z 16. dubna 1919 bylo vytvořeno Velké Brno, brněnští Němci dali najevo (podobně jako v roce 1850) velkou nespokojenost. Tehdy i nyní byla k Brnu připojena sousední předměstí, v nichž převažovalo české obyvatelstvo.

Příležitost k odplatě plně využili Němci v roce 1938. Jejich vedoucí organizovali manifestace s požadavkem připojit Brno k okupovanému území jižní Moravy. Do Berlína přijeli i s plánem rozdělit Brno na české

(Dokončení na straně 7)

Otevřený dopis vládě ČR a vedení města Brna

My, účastníci konference „Komu patří omluva? Historická pravda o poválečných událostech“, se shodujeme na následujícím textu:

Konference podala dostatečně zevrubný a přitom historicky objektivní pohled na dlouhodobé mezinárodní řešení sudetoněmecké otázky po II. světové válce. Historii je možné falšovat, ne měnit. Současné snahy brněnské politické reprezentace, korespondující s aktivitami vlády ČR, vůbec neberou v úvahu ani ve své podstatě proti sobě stojící osudové dilema pro český národ a stát na straně jedné a sudetských Němců na straně druhé, vyplývající z výsledků 2. světové války. To vychází z plánu holocaustu českého národa a nepřátelského chování drtivé většiny Němců během války.

Tlak na českou identitu v posledním čtvrtstoletí narůstá již v souvislosti s tím, že Němci dnes vlastní cca třetinu majetku ČR, tedy víc než před rokem 1938. Letošní oficiální akce brněnského Turistického informačního centra Meeting 2016 Ztracené a nalezené domovy je bohužel poplatná určujícímu smyslu loňské „Deklarace smíření a společné budoucnosti“. Tím je snaha stávající politické reprezentace města o zastření skutečné politické podstaty a záměrů Sudetoněmeckého landsmanšaftu (SL), snažící se zejména o „zrušení tzv. Benešových dekretů, odeslání restitučních náhrad a morální rehabilitace přeživších obětí vyhnání ze strany českého státu“ (viz článek „Nyní je čas na spolupráci“ od Ingolfa Gottsteina, předsedy Witikobundu a žalobce proti novele stanov SL, uveřejněného v Sudetenpost dne 11. 2. 2016, s. 2). Současnou údajnou snahu jeho vedení oprostít se od přítěže minulosti lze v tom lepším případě považovat jen za vágní taktické ústupky, umožňující SL dále pronikat na českou politickou

scénu. Záměry brněnské Deklarace a akce na to navazující jsou tudíž jen irelevantním politickým konstruktem těmto snahám nahrávajícím.

Stávající úsilí brněnské radnice a vlády ČR v čele s premiérem B. Sobotkou o prohlubování našich vztahů se SL je podle našeho soudu přinejmenším v rozporu se smyslem „Smlouvy o dobrém sousedství a přátelské spolupráci mezi ČSFR a SRN“ z února 1992 a „Česko - německé deklarace o vzájemných vztazích a jejich budoucím rozvoji“ z 21. 1. 1997. Už z názvu obou smluv totiž vyplývá, že jejich uzavřením muselo předcházet vzájemné smíření, resp. usmíření z obou stran. Je nutno, aby vláda ČR trvala na dekretálním právu ČR.

Vyzýváme proto premiéra a vládu ČR k jednoznačnému vysvětlení přínosu a potřebnosti svých aktivit vůči SL pro český stát a občany ČR. Váš dosud zveřejněný komentář k návštěvě ministra kultury ČR na sudetoněmeckém dni v Norimberku bez udání jakékoliv záruky pro naši svěbytnou budoucnost za takový rozhodně nepovažujeme. V čem nám pomůže SL v řešení migrační krize v Evropě?

Vyzýváme primátora a vedení města Brna k veřejnému sdělení informace, jakými slovy či formou pánové B. Posselt a K. Habsburk a další němečtí účastníci Pouti smíření dne 28. května 2016 budou deklarovat svou představu smíření a společné budoucnosti. Vyzýváme vedení města a jmenovitě pana primátora, aby uvedli na pravou míru nepravdivé informace o událostech v Brně v květnu 1945, které odporují údajům v nepochybnitelných uchovaných dokumentech, a nadále je nešířilo.

Sál zastupitelstva JMK Brno, dne 25. května 2016

Účastníci konference

NĚMCI V DĚJINÁCH MĚSTA BRNA

a německé. K německému Brnu by patřily velké továrny, banky, pojišťovny a skupina obchodů spolu s vlakovou tratí Brno-Břeclav. Češi kolem tratě by byli odstěhováni. V Berlíně tehdy neuspěli. Za půl roku 13. března 1939 se několik Němců vydalo od Brna na Pohořelice pod hesly Brno do říše, ať žije Kalr Schwabe! Dne 14. března 1939 se vrátili zpět s cílem obsadit v Brně před příchodem říšské branné moci rozhodující pozice - Novou radnici, zemský úřad, poštovní ředitelství, rozhlas. Schwabe v čele skupiny obsadil policejní ředitelství. S vojáky přijelo do Brna 120 gestapáků, kteří se ihned dali „do práce“ a podle policejních seznamů první na řadě byli bohatí Židé, komunisté a anti-fašisté. Soukromenci s nadšením vítali Adolfa Hitlera, který přijel do Brna 17. března 1939. Na radnici ho uvítal vedoucí správy města Brna Oskar Judex. České vedení města skončilo.

Po příchodu říšské branné moci do Brna byl hlavním vězením Špilberk. Jeho celami prošlo na 90000 vězňů. Po výsleších byli rozesíláni do Buchenwaldu nebo do Dachau, kde mnozí přišli o život. Po uzavření českých vysokých škol 17. listopadu 1939 úlohu Špilberku převzaly Kounicovy koleje, odkud k výslechům byli vězni převáženi do hlavního sídla gestapa, do budovy právnické fakulty na Veveří ulici. Gestapo též používalo k uvěznění odbojářů Sušilovy koleje, věznice na Cejlu a na Orlí ulici a menší koncentrák Pod kaštany. V Kounicových kolejkách okupanti vybudovali popravistiště, kam Němky i s dětmi občas přicházely a popravy vlastenců doprovázely nenávidnými výkřiky. Kounicovými kolejemi prošlo na 150000 vězňů různých národností a 1300 z nich tu bylo popraveno. Ještě v dubnu 1945 asi 235 osob bylo odesláno k likvidaci do Mauthausenu. Zřejmě 22. dubna 1945 bylo popraveno 15 osob, zatčených na nádraží ČSD a další 4 zabití osoby byly nalezeny v areálu brněnského Výstaviště. Ve dnech 18. - 19. dubna 1945 gestapáci opouštěli Brno a jejich krvavé řádění se podílelo na potlačení povstání v Přerově 1. května 1945, na masakrech ve Velkém Meziříčí a v Třešti 7. května 1945. Z Jihlavy se přemístili do Tábora a skončili v americkém zajetí. Někteří byli předáni k potrestání zpět a v Brně byli odsouzeni k smrti a popraveni. Ne všichni tak skončili. Podle svědků, kteří přežili, někteří gestapáci se k vězňům chovali hrubě a při výsleších dávali najevo převahu nad týranými. Byli mezi nimi i ti, kteří se narodili v Brně.

(DOKONČENÍ)

Ve dnech 14. - 26. dubna 1945 byly postupně zbaveny nacistické okupace městské části Brna. Na severu Brna boje probíhaly až do 5. května 1945. Většina Němců odešla z Brna podle pokynů nacistického vedení Brna. 17. dubna 1945 se vydalo na cestu směrem na Pohořelice několik desítek mužů, aby zaujali obranné postavení na linii Holasice-Ořechov-Střelice proti rudoarmějcům a jejich tankům. To je chtěli zastavit protipancéřovými pěstmi? Byla to zbytečná událost. Ještě 25. dubna 1945 nás v Černých Polích volksšturmaci přesvědčovali, že Hitler má zázračnou zbraň. To již rudoarmějci z prostoru Hádů sestupovali do údolí a Hitlerovi zbývalo jen několik dní života.

S porážkou v druhé světové válce se brněnský Němci nesmířili. Dávali to všemi možnými způsoby najevo. Vyvolávali třenicové Čechy, s nimiž bydleli v místě bydlíště. Při odstraňování trosky vybombardovaného domu na náměstí vyhrožovali, že jednou přijde jejich doba a českými palicemi náměstí Svobody vydláždí. Šlo přitom o takzvané slušné příslušníky německého národa, poněvadž ti, co měli jak se říká „máslo na hlavě“, byli dávno před osvobozením Brna pryč.

Evidentní neschopnost Němců smířit se s novou situací a najít této situaci odpovídající řešení, vedlo vedení Zemského a Národního výboru města Brna k rozhodnutí vypovědět z města jejich podstatnou většinu. Přes 20000 Němců nastoupilo pochod směrem na Pohořelice. Nešlo se jim lechce. V Pohořelicích došlo mezi nimi k epidemii úplavice. Jejím následkům podlehl na 700 přítomných. Organizátoři proto další pochod ukončili. Různými způsoby se do Rakouska dostalo přes 18 tisíc osob. U příležitosti 70. výročí této události se loni konalo vzpomínkové shromáždění na místě soustředění Němců k pochodu na Pohořelice za účasti vedení Brna v čele s primátorem. Nechyběl ani exeuroposlanec Bernd Posselt, který se podobných akcí účastní všude jinde v České republice. Po celý loňský rok probíhal tzv. Rok smíření k omluvě za vše, co před 70 lety si Češi dovolili k Němcům. Organizátoři zřejmě zapomněli na zvěrstva nacistů v sídle gestapa na Veveří ulici, v Kounicových a Sušilových kolejkách, že ještě 22. dubna 1945 došlo k popravám našich občanů v době, kdy o den později nastoupili rudoarmějci k rozhodnému útoku na Brno.

(Referát, přednesený na semináři KČP 9. 4. 2016 - zkráceno.)

□ **DANIEL HERMAN JAKO „HISTORIK“.** V pořadí ČT 24 26. února 2016 Události, komentáře řekl, že 25 let svobody je málo k překonání 50 let nacistické a komunistické diktatury. U nás komunistická trvala 40 let, v SSSR 70 let, existuje v Číně a KLDK. Komunisty považuje pan ministr za KAL společnosti, zavinili emigraci 200 tisíc lidí, stovky ubitých při výsleších a nucených pracovat v lágrech a dvě stě poprav odpůrců režimu. *(Zapomněl na křížácké výpravy, na emigraci nekatolíků po Bílé hoře, vyhovovalo by mu spojení oltáře a trůnu ukončené v roce 1918. Ex-farář se nezapřel.)*

□ **ŠÉF TOP 09 MIROSLAV KALOUSEK SE OPĚT PŘEDVEDL.** Sněmovna neschválila 19. 4. 2016 Mezinárodní den studentstva jako rozšířený pojem 17. listopadu v kalendáři. Stálý představitel TOP 09 v naší televizi Miroslav Kalousek řekl, že termín MDS je natolik svázán v paměti těch, kteří byli studenti, s komunistickým režimem, že nejsou schopni zvednout ruku pro návrh zákona, který změnu zavádí. *(Poslanci TOP 09 a ODS zapomněli záměrně na shromáždění 17. listopadu 1941 v Londýně manifestující solidaritu s našimi studenty. Organizace těch dnešních studentů odmítla hlasování proti znovuzavedení pojmu Mezinárodní den studentstva a považují je za urážku obětí nacistického teroru.)*

□ **ZAČÍNÁ SE OBJEVOVAT I STRAŠIDLO POSTKOMUNISMU!** Politolog Michal Klíma v Lidových novinách 19. dubna 2016 v článku Přichází zima postkomunismu? Uvedl, že od přímé volby prezidenta v roce 2013 se kontinuálně posouvají hranice toho, co ještě unese demokracie v Česku. Změny se dějí v takovém tempu, že nebudeme daleko od skutečnosti, když současný vývoj přirovnáme k dílčímu pokusu o revanš za listopad 1989. Prý nehrozí sice návrat ke komunistické diktatuře, ale přechod k režimu s autoritářskými rysy a jeho zapojení do vlivové sféry Ruska. Nejsou prý náhodné ani slovní útoky na Ferdinanda Peroutku, zapadají do mozaiky celé řady událostí. Je zde přítomno podhoubí z více než 40leté komunistické éry, čtvrtstoletí hibernovalo a čekalo na příležitost. Stačilo, aby se okolnosti změnila a máme tu postkomunismus v plné síle. Celé jeho podloží bylo toxikováno a oslabováno systémovým klientelismem a korupcí, ve kterém dominovali různí bossovové či kmoťři ze šedé a černé politické zóny. K tomu se

přidaly poruchy ve vnějším prostředí mezinárodních vztahů, ve střední Evropě posílily autoritářské režimy Ruska a Číny na úkor slabé Obamovy vlády *(očekávají vítězství republikána a silné americké vlády?)* a destabilizované Evropské unie v důsledku nejen migrační krize. Ukázalo se, že přímá volba byla ústavně protisystémovou změnou, neboť bezprecedentně destabilizovala parlamentní formu vlády. Prezident se chová jako predátor připravený kdykoliv cokoliv sabotovat odvoláváje se na přímou volbu lidem. *(Odpůrci přímé volby prezidenta na tuto možnou situaci upozorňovali zejména v případě zvolení M. Zemana.)*

STŘÍPKY EXOTICKÉ

V červnu 2013 instaloval svou „kapesní vládu“, jež nezískala podporu poslanců a uměle zdržoval ustavení nové vlády na půdorysu voleb. *(Miroslava Němcová se už už viděla v roli předsedkyně vlády a dosud se nesmířila s tím, že jí nebyla jmenována. Proto M. Zemanovi nemůže přijít na jméno a přijmení, jakékoliv kroky prezidenta ostře kritizuje.)* Prezident otevřel dveře dokořán vlivu autoritářských velmocí, které se chovají nedemokraticky ve vlastních zemích a agresivně v mezinárodních vztazích. Za pomoci ruského a čínského kapitálu si prezident vytváří sféru vlivu čili ekonomickou základnu politické moci *(autor článku značně přečenuje úlohu a vliv kapitálu obou těchto zemí)*. Další fáze otevírání dveří postkomunismu pokračovala v kontextu návštěvy čínského prezidenta, kdy se stalo něco, co již navždy mělo zůstat minulostí – policie demokratického státu porušila tabu, že nelze zasahovat proti vlastním občanům uplatňujícím základní svobody vyjadřování a shromažďování *(tibetské vlajky měli policisté ponechat na pokoji, jejich vyvěšovatelé se potřebovali zviditelnit a situace v Tibetu je moc nezajímavá)*. Počátkem dubna se na půdě českého parlamentu konal seminář „Putinova fanklubu“, z něhož vzešel požadavek nepoužívat výraz anexe pro zabránění Krymu Ruskem. A nyní se diskutuje o zákonu o celostátním referendu. Ale tradice i současnost demokracie je založena na zastupitelské demokracii. Byla by to voda na mlýn všem populistům. V závěru článku se autor vyslovuje

pro potřebu efektivně se postavit bezuzdnému posouvání hranic co ještě je možné a představitelné v rámci demokracie. Prý najde společnost dost schopností a odvahy čelit soustavnému tlaku přispívajícímu k drobení křehkých základů demokracie? *(Jeho předchůdce strašil Manifest komunistické strany, jeho a jemu podobné straší Putin, čínský prezident, Miloš Zeman.)*

□ **SILNĚ SE OZVAL TEOLOG, FILOZOF TOMÁŠ HALÍK.** Lidové noviny 25. dubna 2016 na první straně uveřejnily výrazný titulok **HALÍK HLEDÁ ANTIZEMANA**. A Halík konstatuje, že ve společnosti se rozlézá rakovina extrémismu a prezident se ukazuje s lidmi, kteří jsou hlavními nositeli té rakoviny a povzbuzuje toto rakovinové bujení. Stává se též loutkou oligarchů sledujících jen své ekonomické zájmy. Halík se chystá zasáhnout do příštích prezidentských voleb. Kdyby to bylo skutečně třeba, tak se nedá nic dělat a půjde do boje. Spíš není hledá někoho, kdo by byl obecně přijatelnější, protože on se určitým způsobem vyhranil. Mluvíci prezidenta Jiří Ovčáček se domnívá, že místo šíření poselství křesťanské lásky se Halík rozhodl vykopat z podzemí sekyru, kterou nyní mává jako zástavou. Studená sprcha neočekávaně přišla, když biskupové označili Halíkovo prohlášení za jeho soukromé názory, nikoliv oficiální stanovisko České biskupské konference. Halík reagoval dotčený: prý vždy vyjadřuje své soukromé názory jako občan, sociolog a filozof, není členem ani mluvčím biskupů. Je prý možné, že někdo na konferenci biskupů zatlačil v souvislosti s kritikou Zemana, a proto řekli, že jde pouze o soukromé Halíkovy názory.

□ **KLAUSKÉ ČÍSLO MLUVČÍHO PREZIDENTA REPUBLIKY JIŘÍHO OVČÁČKA.** V rámci omluvy vyhnaným skautům z hradního nádvoří jal se tento úžasný komik číst její text. Ale Jan Rejžek v Lidových novinách 28. dubna 2016 napsal, že ve skutečnosti zpíval:

„Kde Zeman můj, kde Zeman můj. Lukoil hučí po lučinách, Mynář šumí po prověrkách, v Hradě skví se čínský květ, ruský ráj to na pohled. A to je ta jejich země, země jejich, jejich hnůj, země jejich, jejich hnůj“

(Absurdní příspěvek k diskusi o naší státní hymně je na světě. Jen aby nedošlo ke sporům o autorské právo mezi Ovčáčkem a Rejžkem.)

kj

aneb co přináší brněnská kulturní scéna v letní sezóně

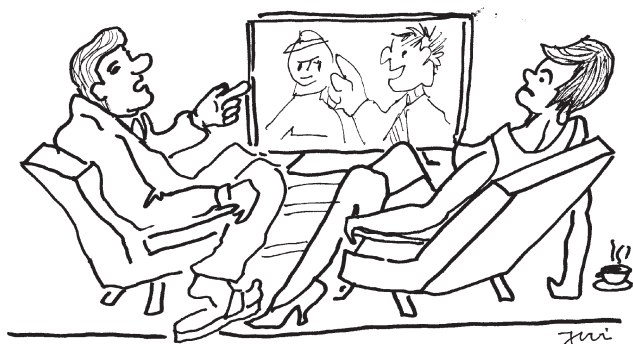
Městské divadlo na scéně Biskupského dvora Moravského zemského muzea premiéruje (18. VI.) muzikál na motivy dramatu Julia Zeyera Radúz a Mahulena. Jde o inscenaci Městského divadla Brno z roku 1997 označenou jako muzikálová balada dle předlohy romantického mystika Zeyera s nesmírně širokým kulturním záběrem. Znalce estetiky, filosofie, starověkých kultur, polyglota, znalého nejen evropských jazyků, ale i sanskrutu, koptštiny a hebrejštiny. Hudba Petra Ulrycha byl odvážný inscenační čin, byť v žánru muzikálu. Do té doby se hrála jako drama s hudbou Josefa Suka a předznamenala Sukovu strmou kariéru. Úspěšný muzikál měl 91 repríz a do roku 2002 ho shlédlo přes 36 tisíc diváků. Zkušený režisér Stanislav Moša představení inovuje co do barevnosti nasvícení a scénograf Jaroslav Milfait by představení nejraději umístil v šumavském pralesi na otáčivé jeviště. Doufejme, že tato nadsázka se nebude realizovat na Biskupském dvoře, i když v případě čerstvě odvolaného generálního ředitele MZM, dle vyjádření Ministerstva kultury pro ztrátu důvěry, nelze vyloučit ani tuto inovaci. Patří mu však zásluha na oživení památky budované od pozdního středověku. Je ale otázka zda divadelní publikum někdy navštíví i expozice muzea. Na představeních v Biskupském dvoře se vystřídají úspěšné tituly osvědčené na této letní scéně jako (24. - 27. VI.) Noc na Karlštejně, (29. VI. - 1. VII.) My Fair Lady ze Zelňáku a (7. - 10. VII.) Vzpouira hrášků.

HaDivadlo reprizuje (17. VI.) inscenaci Mariána Amslera On. Jde o inspiraci moderními internetovými technologiemi v nichž se individuum ztrácí, stejně jako živé sociální vazby z očí do očí, a jedinečnost individuální existence mizí.

Divadlo Husa na provázku uvádí (25. - 30. VI.) divadelní festival **Provázek na hrad**. Jak říká název jde o Letní scénu Špilberku a vystřídají se tam osvědčené inscenace Balada pro banditu a Lásky jedné plavovlásky. Premiérou z pera Huberta Krejčího a v režii Vladimíra Morávka bude (28. VI.) inscenace psaná na půdorysu komedie dell'arte s barokně mnohmluvným názvem Strašlivá novina o čarodějném proměnění mššana v kozla a jeho následné záhubě skrze hrozný pád. Autor v minulosti spolupracoval se zakladatelkou Provázku režisérkou Evou Tálskou a její lhlíni mladých talentů Studiem Dům.

Divadlo Buran Teatr reprizuje (21. VI.) v sále Stadionu hru autorského kolektivu Univerzální sci fi s podtitulem V hlubokém vesmíru přistávají na zapomenuté planetě tři muži - Američan, Rus a Čech. Jde li pouze o rozvedenou anekdotu se divák přesvědčí.

VEČERNÍ UNIVERSITU MARXISMU - LENINISMU NAHRADILA VEČERNÍ UNIVERSITA KAPITALISMU. VYMÝVÁNÍ MOZKŮ PROBÍHÁ PO CELÉ FRONTĚ ... V TELEVIZI, ROZHLESE A TISKU KAŽDODENNĚ !

Divadlo Radost v rámci **Letní scény** premiéruje (30. VI.) pořad Před paravánem aneb Devadesát minut s hostem a Radostáky. V minulých letech byli hosty Pavel Zedníček, Marek Eben, Květa Fialová a Bára Štěpánová.

Letní shakespeareovské slavnosti Brno 2016 uvedou na Špilberku (29. - 31. VII.) komedii Mnoho povyku pro nic v režii Jiřího Menzela. V roli strážníka Puškvorce vystoupí Petr Čtvrtníček, zpopularizovaný na televizní obrazovce Feničovou Českou sodou. S nadsázkou citoval režiséra: „Ještě budete litovat, že jste se ujal té role.“ Diváci určitě litovat nebudou. Veselé paničky windsorské (16.-18. VII.) budou opět v režii Jiřího Menzela s Bolkem Polívkou v roli Falstaffa. Z dalších představení uvedme (25.-27. VII.) Romea a Julii v režii sdružení SKUTR s Janem Sklenářem a Terezou Voříškovou alternovanou Marií Poulou v hlavních rolích a Nadou Konvalinkovou v roli chůvy. Premiérou bude (20. - 23. VII.) Večer tříkrálový aneb cokoli chcete v režii Jany Kališové, hostující v minulosti v Městském divadle Brno.

Hudební fakulta JAMU uvádí (3. - 13. VII.) tradiční 49. Mezinárodní mistrovské interpretační kurzy JAMU. Po téměř půl století se udržuje vysoký zájem o naše pedagogy a pojetí interpretace české i světové hudby. Součástí kurzů jsou koncerty účastníků kurzů i pedagogů. Čtenářům nezbývá než sledovat program kurzů na www.masterclass.jamu.cz nebo na plakátech na budově Hudební fakulty.

Filharmonie Brno uvádí (19. VI.) v Janáčkově divadle závěrečný koncert vítězů **VII. ročníku mezinárodní soutěže dětských sólistů Mozartovy děti a Mezinárodní festival Špilberk** přivede (16. - 21. VIII.) na nádvoří hradu po sedmnácté domácí orchestr i zahraniční hosty.

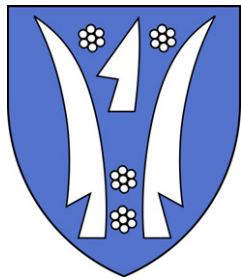
Brno Contemporary Orchestra uvede (21. VI.) ve Vile Tugendthat autorskou suitu z komické opery Bohuslava Martinů Divadlo za bránou doprovázenou baletem. Naváže tak na baletní kreace Ivo Váni Psoty z doby 1. ČSR.

Brněnský varhanní festival uvádí (1.-7. VI.) 36. ročník nazvaný Setkání u varhan v proměnách času. Na nejnovějších brněnských varhanách věhlasného švýcarského varhanáře Hermanna Mathise v jezuitském kostele zazní 5 ze 7 brněnských koncertů v podání interpretů z Evropy a USA. Vrcholem bude (7. VI.) narozeninový koncert profesorky Aleny Veselé a jejich hostů. Interpretka tak oslaví své 93. životní jubileum.

Na festivalu španělské kultury Ibérica (28. VI. - 3. VII.) si budou moci návštěvníci vychutnat iberoamerickou hudbu i gastronomii. Vrcholem bude (30. VI.) večer flamenca v podání souborů Puerto flamenco a Trio Eduardo Trassiera na Špilberku. Iberoamerická hudba opět zazní (7. - 12. VIII.) na **25. ročníku mezinárodního kytarového festivalu**. Jde o jeden z nejvýznamnějších festivalů kytary ve střední Evropě a flamenco zavíří (7. VII.) opět na Špilberku. /V/

Po stopách památníků osvobození Břeclavska

Klub českého pohraničí a Český svaz bojovníků za svobodu v Břeclavi vydali k 70. výročí osvobození publikaci, v níž jsou uveřejněny fotografie památníků v obcích Břeclavska. Jejich autorem je Milan Svrček, který navštívil všechny obce, které patří nebo patřily k Břeclavsku. O významu vydání publikace nelze pochybovat v době, kdy autoři komentářů v médiích často rádi na události na jaře 1945 zapomínají. Nechť zejména mladé generaci slouží publikace k připomenutí obětí druhé světové války. kj

Patnáct let organizovaného bádání

O MINULOSTI SLATINY

PhDr. Karel JANIŠ

Z iniciativy slatinského rodáka Ing. Bohumila Reichstädtera, CSc., byl 22. března 2001 ustaven z pamětníků událostí SLATINSKÝ HISTORICKÝ KROUŽEK jako subkomise tehdejší kulturní komise Rady

městské části Brno-Slatina. Na základě studia archivních i dalších písemných materiálů a vzpomínek pamětníků zpracoval Bohumil Reichstädter několik kapitol o minulosti Slatiny od jejích počátků po rok 1990, které vyšly v roce 2002 jako KNÍŽKA O SLATINĚ o 347 stranách. V roce 2006 na ni navázala DRUHÁ KNÍŽKA O SLATINĚ o 312 stranách. Autory kromě B. Reichstädtera byli i další členové – od roku 2005 – Slatinského historického klubu. V roce 2010 vyšla TŘETÍ KNÍŽKA O SLATINĚ o 463 stranách, která v návaznosti na obě již vydané publikace opět posunula poznání minulých dějů ve Slatině.

Získané vědomosti umožnily připravit několik výstav pro veřejnost. U příležitosti 600. výročí první zprávy o Slatině byla výstava v sále radnice na Přemyslově náměstí. V pobožce Mahenovy knihovny ve Slatině byly výstavy o legionářích z řad slatinských občanů a o tom, zda Slatina byla nebo nebyla uvedena na mapách. Slatinský historický klub (od r. 2008 občanské sdružení, od r. 2015 na podkladě nového občanského zákoníku Slatinský historický spolek) několikrát navrhoval pojmenování nových ulic ve Slatině, zhotovení a odhalení pamětních desek, a to čestnému občanu Slatiny Antonínu Tílhonovi, ruskému legionáři a protinacistickému bojovníkovi Ondřeji Veselému, pomníčků americkému pilotovi a rudoarmějcům. Podílel se na obnově pomníčku u lípy prezidenta Beneše, na vyřešení vlastnictví Kapličky pod Skalkou a na její prohlášení za kulturní památku ministerstvem kultury ČR, na uchování pamětních desek legionáři Janu Matlachovi a učitele Antonína Tílhona na budově ZŠ Přemyslovo náměstí, když došlo k zateplení fasády. Mimořádně vstřícně vyšla firma, která ji prováděla. Bylo možno seznámit se s písemnostmi z roku 1946, které byly zazděny v malé schránce, upřesnit údaje v nich uvedené a přidat k nim situační zprávu o Slatině z dnešní doby.

Při uvedené činnosti badatelů o minulosti Slatiny probíhala spolupráce s vedoucími představiteli městské části Brno-Slatina. Mimořádný zájem o činnost Slatinského historického klubu (spolku) projevoval Jiří Ides již jako místostarosta v letech 2006-2010 a jako starosta od roku 2010. V roce 2015 inicioval rozhodnutí Rady naší městské části, které přispělo rozhodujícím způsobem k vydání ČTVRTÉ KNÍŽKY O SLATINĚ. Tato publikace, která vyšla koncem roku 2015, je vlastně vyvrcholením 15leté činnosti badatelů o minulosti Slatiny. Kromě celé řady statí jsou v ní dvě dosud neobvyklé v minulých Knížkách o Slatině neotištěné kapitoly. Čtenáře jistě upoutá srovnání, jak vypadaly ulice, náměstí a další místa ve Slatině kdysi a dnes. A čtenář opět projde výstavou, na niž byla nebo nebyla Slatina uvedena na dávných i nedávných mapách v době monarchie i po vzniku Československa v roce 1918. Čtvrtá knížka přináší především přehled archeologických nálezů na území Slatiny, zejména na Stránské skále a na Švédských šancích tak, jak byly uveřejněny v 1. díle Dějin Brna, který vydal Archiv města Brna, dále obsáhly souhrn rozvoje Slatiny na přelomu XIX. a XX. století i několik dalších k tomuto rozvoji se týkajících částí knížky v kapitolách Slatina včera dnes a Proměny Slatiny. Nechybí vzpomínky na Jana Štěpánka, člena skupiny badatelů, na Ing. Jiřího Navrátila, starostu Slatiny v letech 2002-2010 i životopis, který o sobě napsal Ing. Erich Roučka.

Čtvrtá knížka o Slatině obsahuje též „Dějiny“ zpravodajů vycházejících ve Slatině: brzy po listopadu 1989 vycházelo LATINSKÉ OKO a od roku 1999 AKTUALITY O SLATINĚ. Čtenář si připomene jejich první čísla a jejich obsah v letech XXI. století. Jsou připomenuty informace o rozvoji Slatiny v podání vedoucích představitelů Slatiny, vedoucích odborů Úřadu městské části, je charakterizován celkový obsah Aktuality o Slatině. Je tu i přehled příspěvků členů Slatinského historického kroužku, klubu a dnes spolku v tomto měsíčníku uveřejněných. S touto kapitolou souvisí i kapitola Samospráva ve Slatině v letech 2002-2010 věnovaná jejímu úsilí o další rozvoj naší městské části. Podobné tak podrobné informace o zpravodajích a o jednání samosprávy v publikacích vydaných v jiných městských částech nejsou. Těsně před vydáním Čtvrté knížky o Slatině byly zpracovány kapitoly o ZŠ Přemyslovo náměstí a ZŠ Jihomoravské náměstí díky podkladům, které poskytly ředitelky obou ZŠ. Bilancí 15leté činnosti badatelů o minulosti Slatiny je 1360 stran ve 4 publikacích, což je zřejmě ojedinělý výsledek v městských částech Brna.

Plnění sjezdové linie

Náš IX. sjezd zvolil stranické orgány, přijal příslušné dokumenty. Je nyní na nás členech, abychom je nejen pročetli, ale prostudovali, abychom je začali realizovat ve svých základních organizacích, v okruhu působnosti a při styku s ostatní veřejností.

Volba předsedy ÚV prokázala, že část delegátů měla na dosavadní práci strany jiný názor než většina. Je tedy věcí právě těchto delegátů a stejně smýšlejících členů, aby si uvědomili články Stanov a svoje osobní názory podřídili většině v zájmu zachování akční jednoty celé strany. Tu totiž potřebujeme k prosazování přijaté sjezdové linie. Vůbec nám nejde o potlačování možnosti vyslovovat vlastní názory členů na stranické půdě, ani o omezování kritiky v duchu neplnění přijatých usnesení, ale je škodlivé a rozbíječské kritizovat obecně jen z hlediska vlastního názoru o nedostatečné revolučnosti práce strany. Žijeme přece v určitých podmínkách, se stranou jsme prožili úspěchy i nezdary a poučení nedostatky nesmíme nové chyby dělat.

Strana, naše KSČM jako představitelka společenského pokroku, má ve svých Stanovách zakotven nejbližší strategický úkol nastolit socialismus. Cesty mohou být rozličné, ale vůli musíme mít stejně rovnou! Revolučnost dneška je v každodenní práci s lidmi a pro lidi. Proto musíme být mezi lidmi a jim objasňovat naše záměry a získávat je pro naši politiku. Potřebujeme co nejvíce hlasů v každých volbách pro naše kandidáty, abychom vytýčenou sjezdovou linii s lidmi mohli naplňovat. Naši akceschopnost prokažme již brzy, v nadcházejících podzimních volbách.

V jednotě je síla, tu střežme!

Osobní přání a vlastní ambice nesmíme nadřazovat celkové většinové programové linii KSČM. ZO 3002

Narodil se v Praze 14. května 1316 českému králi Janu Lucemburskému a Elišce Přemyslovně.

30. května 1316 slavnostně pokřtěn. Král ho velice miloval a jak sám Karel uvedl ve vlastním literárním díle, přikázal jeho kaplanovi, aby ho vycvičil v písmě, ačkoliv král sám nebyl písmu znalý. Naučil se číst hodinky blahoslavené Panny Marie a když jim poněkud porozuměl, čítal je denně svého dětství stále raději, neboť jeho opatrovníkům bylo od krále nařízeno, aby k tomu nabádali. 4. dubna 1324 přivezen do Paříže na výchovu od dvora u svého strýce, francouzského krále Karla IV. 30. října 1333 Karel přijel poprvé do Čech. Jak uvádí čtenáře do situace, v níž se ocitl, království nalezl tak zpuštěné, že nenašel jediný svobodný hrad, který by nebyl zastaven se všemi královskými statky, takže neměli kde přebývat, leč v měštanských domech jako jiní občané. Pražský hrad byl zcela opuštěn, pobořen a zničen. Na tom místě dal nově vystavět veliký a krásný palác s velkým nákladem, jak je dnes kolemjdoucím patrné. 1. ledna 1334 mu král udělil titul markrabího moravského, a tak do roku 1337 přebýval v Brně, pokud otce nedoprovázal po jeho cestách. V listopadu 1337 udělil řadu privilegií klášterům v Oslavanech a ve Starém Brně.

11. června 1341 byl Karel přijat českým sněmem za budoucího krále. 11. 7. 1346 byl zvolen římským králem Karlem IV. 26. srpna 1346 se zúčastnil bitvy u Kresčaku na straně francouzského krále proti Angličanům. Král Jan Lucemburský v této bitvě zahynul a Karel se stal českým králem.

Zasloužil se o územní a hospodářský rozvoj českého státu, založil Nové Město pražské, univerzitu, klášter na Slovanech, inicioval vybudování hradu Karlštejn, povýšení pražského biskupství na arcibiskupství, založení zemských desek na Moravě, položil základní kámen ke stavbě kamenného mostu přes Vltavu. Zemřel 29. listopadu 1378 a nad rakví mu byl přiřčen titul OTEC VLASTI. Chystají se sympózia, výstavy, od 15. dubna 2016 vychází v Lidových novinách 30 dílů seriálu Karel IV. - legenda a skutečnost.

Prohlášení Národní rady Klubu českého pohraničí z 27. 2. 2016 považuje za hlavní odkaz narození Karla IV. odsouzení germanizace ve všech podobách, která poškozovala český národ. Odmítá podporu germanizace ze strany katolické církve, odsuzuje celé období vlády Habsburků jako nositelů germanizace.

Historický význam národně osvobozenecké mise Rudé armády, která nás osvobodila od nenáviděných německých okupantů. Spojenecká smlouva mezi ČSR a SSSR z roku 1943 spolehlivě a dlouhodobě zajišťovala naši bezpečnost. Upozorňuje na integraci německého revanšismu, neofašismu a militarismu. V praxi poznáváme škodlivost zařazení ČR do NATO a Evropské unie. Stojíme na straně mírové politiky Ruska a varujeme před novými válečnými plány USA a zemí NATO.

Provolání Národní rady KČP přichází včas. Mělo by vejít ve známost co největšího počtu našich občanů, poněvadž budou pod tlakem médií o tom, jak nás německý národ civilizoval, jak bez ně-

meckého působení u nás bychom vlastně zůstali na úrovni lidí na stromech. A těm z našich politiků, novinářů, publicistů, politologů, kteří těmto názorům přitakají – je mezi nimi i dlouholetý senátor a dokonce i senátní předseda, místopředseda vlády, návštěvník mnichovské kanceláře, oba pochopitelně z KDU-ČSL – bych rád připomněl slova Reinharda Heydricha, že Čech nemá v tomto prostoru co pohledávat, za války využijeme jejich práci ve zbrojním průmyslu, po válce jednu třetinu poněmčíme, další pošleme na Sibiř a tu poslední třetinu zlikvidujeme. Tuto perspektivu nám Heydrich předložil v projevu 2. října 1941 před 75 lety.

Nezapomínejme!

O výroční schůzi brněnského VNK

Výroční schůze Výboru národní kultury proběhla 13. dubna 2016. V úvodu s pozdravem vystoupil předseda MěV KSČM v Brně Martin Říha. Ocenil snahu organizace seznamovat návštěvníky akcí s českou kulturou.

V roce 2015 to byly dva koncerty, vlastivědný zájezd do Husince u příležitosti 600. výročí upálení M. J. Husa, spojený s návštěvou Tábora, dvou tamních výstav a muzea a také Kozího Hrádku. Uskutečnily se též 2 poznávací exkurze a 4 literární pořady. Letos bude uspořádán koncert ZUŠ Orchidea a budou-li zájemci, také vlastivědný zájezd. A právě zvyšování návštěvnosti akcí VNK je stálým hlavním úkolem. Pozvánky na akce jsou na dvou nástěnkách, jsou posílány spolupracujícími organizacím, např. LKŽ Dobromysl, Svazu seniorů, Svazu postižených, KČP atd. O akcích VNK jsou informace na internetových stránkách. Tolik ze zprávy o činnosti VNK, kterou přednesla předsedkyně VNK Marie Veselá. VNK v Praze působí jako zapsaný spolek, VNK v Brně a redakce čtvrtletníku Lípa jsou spolky pobočnými. Přípravují se nové stanovy VNK (po jejich schválení budou uveřejněny), též volba představenstva. Už ty současné potvrzují správnost uměleckého zaměření s vlasteneckou náplní, kladou důraz na pestrost. Finančně zohledňují návštěvniky akcí z nemajetných vrstev. Současná rada VNK v Brně působí ve složení Marie Veselá, předsedkyně, Mgr. Miloš Hudec, pokladník, dále Jana Urbánková a Jiří Miča. Schází se pravidelně jednou za měsíc (až na výjimky).

Hospodář VNK Mgr. Miloš Hudec podal informaci o hospodaření. Poděkoval všem dárcům, sponzorům a organizacím. MěV KSČM za dotaci a za sál k pořádání akcí na Křenové 67. Předsedkyně v bodu *Různé* odpověděla na dotazy o činnosti VNK. Uvedla, že VNK působí již 23 let, poděkovala všem členům VNK a zdůraznila

získání dalších členů VNK z mladých lidí a dalších umělců pro pořady VNK.

Ze zprávy o činnosti VNK, kterou na VČS podala Marie Veselá-Drábková, pověřená vedením VNK v Brně.

České pohraničí 1938

*V těch dnech
nebe mohlo být krásné
a čisté,
bez zármutku.
Vyhnáni ze svých chaloupek,
od zahrad a polí,
táhnou po prašných cestách,
matky drží děti
u prsou,
nesou je na zádech
a nejvíc všechny
nejvíc česká
duše bolí.
Jak žebráci buší
v noci na vrata
mlčí hrůzou oněmělé
pramínky-voda zajatá,
ukradeny české zemi.
To byl krutý lup
Deutsche Reich
a tekla první česká krev.
Odevzdávejte dědictví paměti
o válce a míru,
i o tom,
že díky obětem
nezahynul český lev,
odevzdávejte dědictví
paměti,
pro syny, vnuky,
pro děti.*

Marie Veselá

Jubilanti začínajícího léta

01. 6. **Milada ŠEDO**VÁ, 90 let, ZO 2901, **Ing. Jaroslav SVOBODA**, 89 let, ZO 0305;
06. 6. **Pavla POKORNÁ**, 75 let, ZO 2711, **Adolf BARŠA**, 92 let, ZO 0309;
07. 6. **Ladislav HAVEL**, 73 let, MO 1401;
08. 6. **Jiřina KRATOCHVÍLOVÁ**, 66 let, MO 1401, **Jaroslav HUTÁREK**, 88 let, ZO 2708, **Zdeňka ŠEBELOVÁ**, 55 let, ZO 0102;
11. 6. **Ing. Aleš FINSTRLE**, 40 let, ZO 0305, **Petr FINK**, 69 let, ZO 0102;
12. 6. **Hana HOUZAROVÁ**, 80 let, ZO 0305;
15. 6. **Dana TOTHOVÁ**, 63 let, LKŽ, **Marie TOMŠÍKOVÁ**, 84 let, ZO 2901;
16. 6. **Vladimír SLADKÝ**, 86 let, ZO 2711, **Marie BENEŠOVÁ**, 65 let, ZO 0102;
17. 6. **MUDr. Ivan SVOBODA**, 52 let, ZO 0305, **Richard NEČAS**, 83 let, ZO 2101;
18. 6. **Zdena KOLBERTOVÁ**, 65 let, ZO 2101, **Božena SALAJKOVÁ**, 80 let, ZO 3003, **Barbora FOJTÍČKOVÁ**, 82 let, LKŽ, **Milan ROZSÍVAL**, 89 let, ZO 2901;
19. 6. **Alois VOJTA**, 85 let, ZO 2710, **Jiří PEŇÁZ**, 73 let, ZO 0505;
20. 6. **Josef ŠRÁMEK**, 90 let, MO 1101, **Ing. Bohuslav VOLNÝ**, 75 let, ZO 0305, **Jan CABEJŠEK**, 79 let, ZO 0102, **Marcela SEDLÁČKOVÁ**, 75 let, ZO 2901;
21. 6. **Alois KALVODA**, 83 let, ZO 0600;
22. 6. **Arnošt DVOŘÁK**, 89 let, MO 1101;
23. 6. **Milada MARŠOVÁ**, 90 let, **Zdena KORČÁKOVÁ**, 55 let, obě ZO 3023, **Jan POKORNÝ**, 87 let, MO 1401, **Anežka POKORNÁ**, 78 let, MO 1101;
24. 6. **Jiřina KURCINOVÁ**, 72 let, ZO 0505, **Jaroslav STANĚK**, 75 let, ZO 3003, **Ludmila NEZVALOVÁ**, 86 let, ZO 2705;
26. 6. **Miloslav KUČÍREK**, 86 let, ZO 0305, **Bohumír TRUKSA**, 66 let, ZO 3003, **Věra KONEČNÁ**, 90 let, ZO 2703;
27. 6. **Anna BERANOVÁ**, 76 let, ZO 2901;
30. 6. **Danuše MILOTOVÁ**, 75 let, ZO 2202.
02. 7. **Hlona FUNTIOVÁ**, 49 let, ZO 3023, **Antonín LEVIČEK**, 89 let, ZO 2708;
04. 7. **Jan KLUST**, 89 let, ZO 0505;
06. 7. **Božena NOVÁČKOVÁ**, 79 let, LKŽ;
07. 7. **JUDr. Helena SÝKOROVÁ**, 61 let, MO 1101;
08. 7. **Miroslav ŠEVČÍK**, 86 let, MO 1101, **Jiří PROKOP**, 61 let, ZO 3003;
09. 7. **Anna KUBÍNOVÁ**, 79 let, ZO 3003, **Libuše DRBALOVÁ**, 87 let, ZO 0600;
10. 7. **Libuše POLLAKOVÁ**, 75 let, MO 1101, **Vlastimil ŘÁDEK**, 79 let, ZO 3003, **Jiří TEBICH**, 29 let, ZO 0600;
11. 7. **Štěpán ZAJÍČEK**, 86 let, ZO 0502, **Karel ŠULC**, 82 let, ZO 2101;

12. 7. **Jarmila FORSTOVÁ**, 79 let, ZO 0600;
15. 7. **Jindřiška DAŇKOVÁ**, 85 let, ZO 2101, **Anna NIKLOVÁ**, 83 let, ZO 2710, **Zdenka NEČASOVÁ**, 76 let, ZO 2101;
16. 7. **Julius FILA**, 85 let, ZO 3003, **Jana GRÜNVALDOVÁ**, 72 let, ZO 0505, **Zdeněk GERYLOV**, 85 let, ZO 0502;
17. 7. **Anna ZAPLATIOVÁ**, 89 let, MO 1101, **Jaroslav HEJDA**, 89 let, ZO 3003;
19. 7. **Zdeněk SMUTNÝ**, 83 let, MO 1101, **Berta LÖFFLEROVÁ**, 87 let, ZO 1505, **Karel GRÜNVALD**, 75 let, ZO 0505;
21. 7. **Hana TOMÁNKOVÁ**, 46 let, ZO 3023, **Karel FINTES**, 74 let, ZO 2101;
23. 7. **Alena BURCEVOVÁ**, 71 let, MO 1401;

24. 7. **Anna HORAKOVSKÁ**, 67 let, ZO 0505;
25. 7. **Bohumil LIMBERK**, 67 let, MO 1101, **Oldřich DRÁPAL**, 84 let, ZO 0505;
26. 7. **Marta ZEMČÁKOVÁ**, 85 let, ZO 2101, **Radoslav MAREK**, 64 let, ZO 3002;
27. 7. **Karel KOVÁŘ**, 79 let, ZO 3003;
28. 7. **Jaroslav MAZÁNEK**, 68 let, ZO 2708;
30. 7. **Lilian PRYČKOVÁ**, 84 let, LKŽ;
31. 7. **Jindřiška DAŇKOVÁ**, 85 let, LKŽ, **Jitka LAŠKOVÁ**, 70 let, ZO 1503.

Všem našim oslavencům děkujeme za práci pro sociálně spravedlivou společnost a do dalších let přejeme pevné zdraví, optimismus a pohodu. ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO.

did

Opustili nás...

20. května náhle zemřel ve věku 91 let soudruh **Ing. Vladimír Štroner**, dlouholetý stranický funkcionář, bývalý primátor města Brna v letech 1971 - 1976.

V sobotu 21. května nás ve věku 86 let náhle opustil dlouholetý člen a funkcionář KSČ a KSČM soudruh **Ing. Josef Lízal**. Strana v něm ztrácí oddaného a zodpovědného funkcionáře a revolucionáře. Do posledních dnů zastával funkce člena MěV KSČM a předsedy Místního výboru KSČM Brno-střed.

Čest jejich památce!

MěV KSČM v Brně

POHRANIČNÍ STRÁŽ – 65

11. července 1951 přijalo Národní shromáždění ČSR **Zákon o ochraně státních hranic k zajištění pokojné výstavby socialismu v naší vlasti před pronikáním nepřátel socialismu zvenčí.**

Provádění zákona zákon svěřil Pohraniční stráž. Jejím příslušníkům se služba počítala jako služba ve vojsku včetně hodností, platových podmínek a soudních pravomocí. 11. červenec byl v kalendáři uveden jako **Den Pohraniční stráže**. Pohraničníci v náročné službě při ochraně státních hranic pomáhali občanům při různých příležitostech, působili i v pionýrských oddílech a svazáckých organizacích. Mnozí i po ukončení služby v pohraničí zůstali, poněvadž tu našli nový domov.

Federální shromáždění schválilo 16. července 1991 Zákon o Federálním policejním sboru a o Sboru hraniční policie. **Po 40 letech Pohraniční stráž skončila.** Její příslušníci jsou nyní prezentováni jako vrazi střílející po všem živém. Došlo i k několika soudním jednáním o použití zbraně. Členové Klubu českého pohraničí již vydali několik publikací, v nichž usilují o pravdivé hodnocení minulosti. **kj**

Stalo se před 75 lety

22. června 1941 **přepadlo nacistické Německo Sovětský svaz.** Na 5,5 milionu vojáků, 2700 tanků a 5000 letadel mělo bleskovou operací porazit první socialistický stát na světě. I když se nacistům a jejich spojencům podařilo obklíčit Leningrad, proniknout k Moskvě a částečně do Stalingradu a na Kavkaz, další průběh Velké vlastenecké války sovětského lidu a jeho armády byl jiný.

Protiofenzívy u Moskvy v prosinci 1941, u Stalingradu v listopadu 1942 a u Kursku v létě 1943 rozhodly. Sovětská vojska postupně osvobodila dočasně okupované území SSSR i celou řadu zemí jihovýchodní a střední Evropy a počátkem května 1945 ukončila bojové operace v Berlíně a v Praze. Ztráty dosáhly přes 20 milionů mrtvých vojáků a civilistů, zničených 1700 měst a vesnic, 32 tisíc továren, 650 tisíc kilometrů železničních tratí, 980 tisíc kolchozů, 1876 sovchozů, 1980 strojních traktorových stanic. Hmotné škody dosáhly 679 miliard předválečných rublů. **Jedině socialistické společenské zřízení bylo schopno odolat náporu nepřátelských vojsk a postupně obnovit normální život společnosti.** **Karel JANIŠ**